

Chủ nhật ngày 17 tháng 8 năm 2008

Tăng Sinh Người Việt Tại Sarah College Diện Kiến Đức Karmapa Lần Thứ Nhất Vào Ngày 16/8/2008 (trích đoạn)

Sau khi leo núi trở về Mc Leo Ganj, con đến nhà Sư Cô TN dùng cơm và khi nói chuyện, Sư Cô cho biết Cô ở Delhi tại chùa Viên Giác, ngay Bồ Đề Đạo Tràng. Cô đã được diện kiến Ngài Karmapa trong những lần Ngài cầu nguyện trong đại lễ *Monlam* và đến chùa Viên Giác để ban pháp thoại cho Tăng Ni Phật tử Việt Nam. Cô nghe nói trên Dharamsala có ngôi chùa (Gyuto) của Ngài rất lớn và vì không biết đường đi nên nhờ Sư Cô DH đưa đi diện kiến Ngài.

Đức Karmapa cứ mỗi thứ Bảy hàng tuần là Ngài cho mọi người gặp mặt và ban phước, sau khi Ngài giảng một bài pháp ngắn tại chánh điện chùa Gyuto thì mọi người tuần tự xếp hàng đến Ngài ban phước và ra về nhưng không được gặp và thỉnh chuyện gì nhiều. Vì vậy mọi người đã quyết định ngày mai sẽ đến viếng Ngài. Vì McLeo Ganj và Sarah College ở rất xa nhau, nhưng Sarah lại gần trú xứ của Ngài. Trên đường về, quý Sư Cô ghé ngang chợ Dharamsala mua bánh trái và phẩm vật để chuẩn bị ngày mai dâng lên Ngài.

Được tin ngày mai sẽ được diện kiến Đức Karmapa, trong lòng con rất vui mừng. Trong đêm đó, mặc dù về Sarah đã tối và leo núi đã mệt nhưng con vẫn cầu nguyện ngày mai sẽ được gặp Ngài. Hôm sau là ngày thứ Bảy 16/08/2008, sau khi học xong 2 tiếng, mọi người hẹn nhau ra cổng lúc 10g. sáng và đón xe bus đến tu viện Gyuto của Ngài. Khi gặp nhau ở cổng trường Sarah, Sư Cô DH báo cho con một tin mừng và bất ngờ. Sư Cô DH đã điện thoại và thưa chuyện với vị thư ký về việc xin được gặp Đức Karmapa. Vị thư ký hỏi thăm Sư Cô DH về những người Việt chưa từng gặp Ngài Karmapa thứ 17 và biết được đây là sinh viên của trường Sarah College nên vị thư ký đã sắp xếp cho mọi người được thêm một buổi gặp riêng Ngài vào ngày thứ Sáu 22/8/2008 trong tuần tới. Sư Cô DH có nói với vị thư ký rằng, đến thứ Sáu tuần sau sẽ được gặp Ngài nhưng chúng con hôm nay (16/08/2008) vẫn đến đánh lễ và đưa passport để đăng ký với văn phòng của Ngài. Và mọi người lên xe bus đến tu viện của Ngài. Hôm nay không chỉ có người Việt đến đánh lễ Ngài mà còn có người Hàn Quốc và một bạn người Đức tại Sarah cũng đến tu viện của Ngài.

Sau khi dùng cơm trưa tại phòng ăn của tu viện, mọi người đến văn phòng trình passport và xếp hàng để kiểm tra lần lượt vào chánh điện của Ngài. Trong khi xếp hàng bên ngoài chánh điện, con cùng quý Thầy Cô đắp y áo chỉnh tề và chuẩn bị lễ vật dâng lên Ngài.

Đứng trước chánh điện chờ đợi, trên tay, con có giữ bức tượng Ngài Milarepa. Con biết các cô chú đạo hữu ở VN rất kính ngưỡng Ngài Milarepa, nên trong những lần đi phố McLeod Ganj, con thấy một pho tượng Đức Milarepa nên con đã thỉnh và chờ đợi đến dịp gặp Ngài Karmapa thì sẽ dâng lên cho Ngài để Ngài ban phước và sau đó sẽ tìm cách gửi về cho các cô chú. Trong lòng con cũng mong rằng bức tượng Ngài Milarepa do chính Ngài Karmapa ban phước, nếu có mặt tại Việt Nam sẽ tạo được duyên lành một ngày không xa Ngài Karmapa sẽ đến Việt Nam để những Phật tử sẽ được phước duyên gặp Ngài và nhận Giáo Pháp từ Ngài. Mọi người cũng chuẩn bị phong bì cúng dường và khăn *kata* trắng mà trong lòng hồi hộp và vui mừng lẫn lộn, mặt mày đầu tóc nóng đỏ lên. Quý Thầy và Sư Cô thấy vậy hỏi thăm con có bị gì không mà mặt mày và hai mắt đỏ hoe.

Sau khi được hướng dẫn vào trong chánh điện, vì con cùng quý Thầy Cô là tu sĩ nên được ngồi phía trên một hàng. Con ngồi hàng đầu rồi đến Thầy TH và quý Sư Cô. Vì con đáp y Tây Tạng nên quý Thầy để con ngồi trên. Sau một lúc chờ đợi thì các vị tu sĩ Tây Tạng từ trong đi ra, ra dấu hiệu bảo mọi người im lặng, và ở phía trong, bức màn được vén lên, Đức Đại Bảo Pháp Vương Karmapa thứ 17 hiện ra trước mặt mọi người. Ngài tiến đến Pháp tọa phía trước ngai xuống.

Trước tiên, Ngài nhìn tất cả mọi người phía trước với gương mặt tươi trẻ và ánh mắt từ bi, sau đó Ngài chấp hai tay lại và tụng kinh cầu nguyện và bắt đầu thuyết giảng. Ngài thuyết giảng bằng tiếng Tạng cho những người Tây Tạng và sau đó, vị thông dịch nói vài câu tiếng Anh và Ngài giảng lại bằng tiếng Anh cho người nước ngoài nghe, bài giảng hôm nay là "Tứ Diệu Đế" trong vòng 30 phút. Trong lúc Ngài giảng bằng tiếng Tạng, con được cơ hội ngồi phía trước Ngài, khoảng cách với Ngài chỉ khoảng 4m nên nhìn được Ngài rất rõ. Thân tướng Ngài thật tuyệt hảo, ánh mắt của Ngài rất sắc và sáng đẹp, mỗi khi Ngài nhìn con trong lòng rất vui và hồi hộp, trong tay giữ bức tượng Ngài Milarepa mà rất run.

Sau khi kết thúc bài giảng, đến lượt mọi người xếp hàng tuần tự đi lên để được Ngài ban phước. Được các vị thu xếp và hướng dẫn, con là người đi trước tiên và tiến dần đến phía Ngài. Ngài nhìn con mà trong lòng con hồi hộp bước chân như không vững. Con tiến đến trước Ngài, các vị thị giả nhận phong bì, và hỏi con có phải muốn Ngài ban phước cho thánh tượng Milarepa không? Con chỉ biết gật đầu và tiến được đến sát bên Ngài. Con dâng khăn *kata* lên, các vị thị giả đón nhận và con mở khăn *kata* phủ thánh tượng ra để Ngài ban phước, Ngài dùng gạo màu vàng và đọc kinh rồi rải vào thánh tượng. Sau đó con cố gắng giữ bình tĩnh lại và bạch với Ngài rằng: "We're from Vietnam." Và một điều Ngài làm con bất ngờ và nhớ mãi cho đến giờ. Ngài đã nhìn con và nói rằng: "À ! Xin chào" và tận tay trao cho con sợi dây đỏ. Mọi người ai cũng bất ngờ và kinh ngạc, trong lòng lại hòa lẫn sự vui mừng. Ngài nói tiếng Việt với người Việt, chỉ 2 từ "Xin chào" rất rõ

của Ngài thôi cũng đã làm cho những người Việt hôm ấy thấy vô cùng ấm áp trước sự quan tâm của Ngài.

Trong lần gặp đầu tiên với Ngài mà để lại biết bao hình ảnh trong lòng, mọi người ra đến trước cửa chánh điện, ai cũng biểu lộ sự vui mừng và kinh ngạc lẫn niềm hạnh phúc của riêng mình khi được diện kiến Ngài. Sau khi kết thúc buổi giảng, Ngài trở lại vào trong. Sư Cô DH cùng Sư Cô TN tiến lại chỗ vị thư ký thăm hỏi chuyện và Sư Cô TN cúng dường cho vị thư ký. Con đã biết tin Ngài sẽ học tiếng Việt nhưng cũng chưa vội nói ra cho quý Thầy Cô biết, vì muốn chờ cơ hội gặp Ngài xong rồi xem sao. Lúc này Sư Cô TN mới nói ra cho mọi người biết. Sau khi Ngài đến Bồ Đề Đạo Tràng cầu nguyện cho đại lễ *Monlam* hàng năm, Ngài có đến chùa Viên Giác. Người Việt khắp nơi trên thế giới tập trung tại đó cũng có dịp nghe Pháp của Ngài, và sau đó tại chùa Viên Giác, Ngài đã phát tâm học tiếng Việt và nói rằng: "Tôi muốn học tiếng Việt". Con cùng quý Thầy Cô mang theo trong lòng niềm hạnh phúc, đi kinh hành quanh tu viện của Ngài nhiều vòng và sau đó chụp hình rồi ra về. Mọi người bàn nhau thu xếp cho buổi diện kiến riêng Ngài lần thứ nhì vào ngày thứ sáu 22/8/2008 sắp tới...

(còn tiếp)